

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obo/16/2018
Identifikačné číslo spisu: 6095899498
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6095899498.5

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Soni Pekarčíkovej spore žalobcu: Komerčná banka, a.s., Na Příkope 33, čp. 959, Praha 1, IČO: 453 17 054, proti žalovanému: 1/ O. H., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, C. - C., zastúpenému JUDr. Kvetoslavovou Kolínovou, advokátkou so sídlom Národná 10, Žilina, v konaní o zaplatenie sumy 605.766,44 Kč s 25 % ročným úrokom zo sumy 985.000,- Kč od 11.11.1995 od zaplatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23. mája 2018, č. k. 35Cb/517/1995-432, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 35Cb/517/1995-432 zo dňa 23. mája 2018 v napadnutej zaväzujúcej časti a súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania z r u š u j e a v e c v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému 1/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 25 %-tný úrok ročne zo sumy 985.000,- Kč od 13.12.1995 do zaplatenia, vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov prvoinštančného konania právo. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca si návrhom na začatie konania uplatnil pôvodne proti žalovanému 1/ O. H., bytom Z., C. Závodie a žalobkyni 2/ E. E. D., Ul. F.B. XXX, Žilina, právo na zaplatenie sumy 1.590.766,44 Kč spolu s úrokom vo výške 25 % z čiastky 1.107.545,33 Kč od 11.11.1995 do zaplatenia podľa uzavretej Zmluvy o úvere č. A20045 zo dňa 1.12.1992.

2. Krajský súd uznesením č. k. 35Cb/517/1995-153 zo dňa 8.12.2009 konanie voči žalovanej 2/ zastavil z dôvodu späťvzatia návrhu žalobcom.

3. Predmetom sporu voči žalovanému 1/ O. H. zostalo uplatnené právo na zaplatenie sumy 1.590.766,44 Kč spolu s 25 % ročným úrokom zo sumy 985.000,- Kč a právo na zaplatenie 25 % ročného úroku

podľa bodu 8 zmluvy o úvere a bodu VI. Všeobecných úverových podmienok zo dňa 1.12.1995.

4. Krajský súd čiastočným rozsudkom, č. k. 35Cb/517/1995-277 zo dňa 1.10.2015 uložil žalovanému 1/ O. H. zaplatiť žalobcovi istinu 985.000,- Kč (peňažné prostriedky poskytnuté na základe zmluvy o úvere) v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia s tým, že o zvyšku uplatneného nároku a o trovách konania rozhodne v konečnom rozsudku.

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný 1/ a na základe podaného odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 2Obo/41/2015-333 zo dňa 29.11.2016 čiastočný rozsudok krajského súdu, č. k. 35Cb/517/1995-277 zo dňa 1.10.2015 potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

6. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dňa 13.3.2017 žalovaný 1/ O. H. dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací uznesením, sp. zn. 2ObdoV/13/2017, zo dňa 22.11.2017 dovolanie odmietol, a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému 1/.

7. Po rozhodnutí dovolacieho súdu žalobca podaním zo dňa 12.2.2018 uviedol, že žalovanú sumu podľa článku 5 úverovej zmluvy tvorí riadny úrok vo výške 14,5 % p.a. (t. j. základná sadzba 11,90 % + 2,60 %, ktorý predstavuje od 23.3.1993 do 10.11.1995, t. j. do podania žaloby celkovú čiastku 376.823,22 Kč). Ďalej podľa článku VI. Všeobecných úverových podmienok žalobca bol oprávnený zvýšiť úrokovú sadzbu z neuhradenej čiastky úveru, a to až na základnú sadzbu KB + 30 % p.a. Žalobca podľa sadzobníka KB vymeral úrok z omeškania od 24.8.1994 (t. j. v deň, kedy bol zosplatnený úver), do 16.10.1994 iba vo výške 20 % z istiny a od 17.10.1994 do 10.11.1995 úrok z omeškania vo výške 25 % p.a. z istiny. Celkom ku dňu podania žaloby tak úrok z omeškania predstavuje čiastku 296.320,83 Kč. Napriek tomu, že celková suma predstavovala 1.658.144,05 Kč, žalobu podal iba na čiastku 1.590.766,44 Kč. K tejto čiastke žalobca požaduje úrok z omeškania vo výške 25 % z istiny, t. j. z čiastky 985.000,-Kč od podania žaloby do zaplatenia. V podaní tiež uviedol, že z hľadiska dôkazného bremena považuje za dostatočné preukázanie čerpania úveru, a to predloženými výpismi, a uznaním záväzku, na základe ktorých bola právoplatne priznaná istina úveru.

8. Stanovisko žalobcu k sporným úrokom bolo zaslané žalovanému 1/ na vyjadrenie.

9. Žalovaný 1/ podaním zo dňa 18.5.2018 žiadal o odročenie pojednávania nariadeného na deň 23.5.2018 z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti žalovaného 1/, ktorá trvá od 27.4.2017. Žalovaný 1/ zároveň navrhol, aby bolo vo veci vykonané dokazovanie tak, že si súd od žalobcu vyžiada špecifikáciu príslušenstva, lebo podľa názoru žalovaného 1/ nie je zrejmé akú výšku zo žalovanej sumy tvorí istina, úroky a príslušenstvo. Krajský súd žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania neakceptoval, o čom ho upovedomil podaním zo dňa 22.5.2018.

10. Krajský súd za prítomnosti zástupcu žalobcu a právnej zástupkyne žalovaného 1/ prejednal zvyšok uplatneného nároku, ktorý pozostáva zo sumy 605.766,44 Kč (1.590.766,44 Kč mínus 985.000,-Kč = 605.766,44 Kč) a z uplatneného ročného úroku 25 % zo sumy 985.000,- Kč od 13.12.1995 do zaplatenia. Suma 605.766,44 Kč pozostáva z úroku vo výške 14,5 % od 23.3.1995 do 10.11.1995, podľa Zmluvy o úvere zo dňa 1.12.1992, článok V, a úroku z omeškania vo výške 25 % p.a. z istiny od 17.10.1994 do 10.11.1995 podľa článku VI. Všeobecných úverových podmienok. Po prejednaní veci na pojednávaní krajský súd rozhodol konečným rozsudkom, ktorým žalobe čiastočne vyhovel.

11. Súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 470 ods. 1 a ods. 2 C. s. p., ustanovenie § 153 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 C. s. p.

12. Do termínu pojednávania určeného na deň 23.5.2018 žalobca nárok na zaplatenie sumy 605.766,44 Kč preukazoval uzavretou zmluvou o úvere článkom V. a článkom VIII písm. c) , Sadzobníkom KB od 24.8.1994 do 16.10.1994 vo výške 20 %, od 17.10.1994 do podania žaloby vo výške 25 % a Všeobecnými úverovými podmienkami, ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere. Uplatnený nárok preukazoval aj prehlásením zo dňa 10.11.1995, v ktorom neuhradené úroky vypočítal v sume 602.391,47 Kč a tiež aj zápisom spísaným dňa 29.5.1995, v ktorom žalovaný 1/ uznal pohľadávku banky v celkovej výške 1.395.932,51 Kč.

13. Do termínu pojednávania žalovaný 1/ namietal výšku uplatnených úrokov a výšku úrokov z omeškania a tvrdil, že žalobca v tomto smere nepreukázal oprávnenosť výšky uplatneného nároku. Podaním doručeným krajskému súdu dňa 21.5.2018 navrhol vykonať dokazovanie špecifikáciou príslušenstva uplatneného žalobcom, a to špecifikáciou účtu č. 393-892946-781 na ktorý mala byť prevedená suma 475.101,19 Kč a špecifikáciou účtu č. 1396-892946-781, na ktorý mala byť prevedená suma 37.275,68 Kč. Tento prostriedok procesnej obrany žalovaný 1/ neuplatnil včas, mohol ho

predložiť už skôr, nie dva dni pred konaním pojednávania nariadeného na deň 23.5.2018, preto súd v zmysle § 153 ods. 2 CSP na tento prostriedok procesnej obrany neprihliadal, vykonanie tohto dokazovania by si vyžiadalo nariadenie ďalšieho pojednávania, a ďalších úkonov súdu.

14. Medzi stranami bola sporná otázka výšky uplatneného nároku na zaplatenie úroku a úroku z omeškania v celkovej sume 605.766,44 Eur. Žalovaný 1/ namietol správnosť výpočtu tohto uplatneného nároku.

15. Žalobca v žalobnom návrhu uplatnil právo na zaplatenie 1.590.766,44 Kč, spolu s úrokom 25 % ročne zo sumy 1.107.545,53 Kč od 11.11.1995 do zaplatenia. K návrhu predložil zmluvu o úvere, výpisy o čerpaní úveru, výzvu na predčasné splatenie poskytnutého úveru zo dňa 24.8.1994, prehlásenie o výške pohľadávok zo dňa 10.11.1995. Všeobecnými úverovými podmienkami, zápisom z jednania konaného dňa 29.5.1995 a prehlásením zo dňa 10.11.1995, v ktorom špecifikoval celkovú výšku neuhradených úrokov 602.391,47 Kč, oznámením Komerčnej banky zo dňa 1.5.1992, zo dňa 18.1.1993, 18.6.1993 a zo dňa 7.10.1994.

16. Podaním zo dňa 17.9.2013 žalobca žiadal, aby súd rozsudkom uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.590.766,44 Kč spolu s úrokom 25 % z čiastky 985.000,- Kč od 11.11.1995 do zaplatenia. Uplatnené právo na zaplatenie riadneho úroku špecifikoval takto: žalovaný 1/ vyčerpал úver vo výške 985.000,- Kč. Z tejto sumy neuhradil ani jednu splátku, je v omeškanií so zaplatením od 30.6.1993. Podľa článku 5 úverovej zmluvy dohodnutý riadny úrok vo výške 14,5 % p.a., t. j. základná sadzba 11,90 % + 2,60 % a podľa článku VI. Všeobecných úverových podmienok mal právo zvýšiť úrokovú sadzbu z neuhradenej čiastky úveru, a to až na základnú sadzbu Komerčnej banky + 30 %. Požaduje však len úrok vo výške 25 % p.a. z poskytnutého úveru 985.000,- Kč. V podaní zo dňa 24.9.2015 žalobca uviedol, že žalovaná suma podľa článku 5 úverovej zmluvy tvorí riadny úrok vo výške 14,5 % p.a. (to je základná sadzba 11,90 % + 2,60 %), ktorý predstavoval od 23.3.1993 do 10.11.1999 (t. j. do podania žaloby) celkovú čiastku 376.823,22 Kč. Z neuhradenej čiastky úveru bol oprávnený zvýšiť úrokovú sadzbu až na základnú sadzbu Komerčnej banky+ 30 % podľa článku VI. Všeobecných úverových podmienok. Podľa sadzobníka Komerčnej banky úrok z omeškania vymieraval od 24.8.1994, (t. j. deň zosplatenia úveru) do 16.10.1994 iba vo výške 20 % z istiny a od 17.10.1994 do 10.11.1995 úrok z omeškania vo výške 25 % p.a. z istiny, celkom ku dňu podania žaloby úrok z omeškania vo výške 296.320,86 Kč. Žalobu však podal iba na čiastku 1.590.766,44 Kč, v ktorej je zahrnutá aj výška istiny 985.000,-Kč. Takto špecifikovaný nárok žalobca z hľadiska dôkazného bremena považoval za dostatočne preukázaný listinnými dôkazmi, a to čerpaním úveru, predloženými výpismi, a výšku úrokov predloženou zmluvnou dokumentáciou.

17. Žalobca v konaní teda tvrdí, že mu voči žalovanému 1/ vzniklo právo na zaplatenie úroku z omeškania a ročného úroku vo výške 605.766,44 Kč. Na preukázanie svojich tvrdení predložil vyššie uvedené listinné dôkazy. Z predložených dôkazov nie je sporná platnosť uzavretej zmluvy o úvere, a to, že žalovanému 1/ bol úver poskytnutý a že žalovaný 1/ nesplnil zo zmluvy o úvere vyplývajúci záväzok splatiť úver v lehote dohodnutej v zmluve do 30.9.1996, a ani ku dňu 13.12.1995 v celkovej výške 985.000,- Kč.

18. Z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že v súvislosti s nesplácaním úveru riadne a včas žalobcovi voči žalovanému 1/ vzniklo právo na zaplatenie dohodnutých úrokov 25 % ročne podľa článku 8 zmluvy o úvere a článku VI Všeobecných úverových podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. S poukazom na vznik povinnosti žalovaného 1/ zaplatiť žalobcovi dohodnuté úroky súd žalobnému návrhu v tejto časti vyhovel a uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 25 % úrok ročne zo sumy 985.000,- Kč od 13.12.1995 do zaplatenia.

19. Žalobcovi sa však predloženými listinnými dôkazmi nepodarilo preukázať správnosť výšky vyúčtovaných úrokov a správnosť výšky vyúčtovaných úrokov z omeškania v celkovej sume 605.766,44 Kč. Súd neakceptoval uznanie záväzku žalovaným 1/ v zápise zo dňa 29.5.1995.

20. Ak teda žalobca tvrdí, že mu voči žalovanému 1/ vzniklo právo na zaplatenie úroku a úroku z omeškania v celkovej sumy 605.766,44 Kč, musí toto tvrdenie preukázať. Keďže žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, súd žalobu v tejto časti zamietol.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C. s. p. a vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, nakoľko žalobca aj žalovaný 1/ mali vo veci úspech len čiastočný.

22. Proti uvedenému rozsudku sa proti výroku I. a výroku III. rozsudku odvolal žalovaný 1/ z dôvodov

podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p., ako i podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p. a ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e/ C. s. p. V odvolaní zdôraznil, že súd prvej inštancie v bode 19 rozsudku uviedol: „do termínu pojednávania žalovaný 1/ namietal výšku uplatnených úrokov a výšku úrokov z omeškania a tvrdil, že žalobca v tomto smere nepreukázal oprávnenosť výšky uplatneného nároku. Podaním, doručeným krajskému súdu dňa 21.5.2018, navrhol vykonať dokazovanie špecifikáciou príslušenstva uplatneného žalobcom, a to špecifikáciou účtu č. 393-892946-781, na ktorý mala byť prevedená suma 475.101,19 Kč a špecifikáciou účtu č. 1396-892946-781, na ktorý mala byť prevedená suma 37.275,68 Kč. Tento prostriedok procesnej obrany žalovaný 1/ neuplatnil včas, mohol ho predložiť už skôr, nie dva dni pred konaním pojednávania nariadeného na deň 23.5.2018, preto súd v zmysle ustanovenia § 153 ods. 2 C. s. p. na tento prostriedok procesnej obrany neprihliadal, vykonanie tohto dokazovania by si vyžiadalo nariadenie ďalšieho pojednávania a ďalších úkonov súdu“. Teda dôkaz navrhovaný žalovaným 1/ nevykonaný. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 470 ods. 2 C. s. p. a má za to, že súd prvej inštancie nemohol v danom prípade aplikovať ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. o sudcovskej koncentrácii konania podľa § 153 ods. 2 C. s. p. Ďalej žalovaný v podanom odvolaní namietal, že žalobca svoje nároky čo do zaplatených úrokov, resp. úrokov z omeškania nevedel ani riadne špecifikovať a konkretizovať, preto pôvodne súd prvej inštancie zvažoval čo do príslušenstva nariadiť znalecké dokazovanie, avšak po rozhodnutí dovolacieho súdu svoje stanovisko zmenil a znalecké dokazovanie nenariadil, a to bez relevantného zdôvodnenia zmeny svojho stanoviska. Žalovaný 1/ má za to, že nariadenie znaleckého dokazovania v tomto smere by preukázalo dôvodnosť tvrdenia žalovaného o neprimeranosti úrokov, ktoré si žalobca v tomto smere uplatnil voči žalovanému. Súd tento dôkaz nevykonaný, pričom v rozsudku neuviedol právne korektným spôsobom bližšie dôvody, ani dostatočné argumenty, preukazujúce zákonnosť jeho rozhodnutia, alebo postupu. Tieto v rozsudku absentujú. Žalovaný považuje úroky vo výške 25 % ročne zo sumy 985.000,- Kč od 13.12.1995 za neprimerané a v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku. Žalovaný 1/ považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné, arbitrárne, nakoľko podľa jeho názoru sa súd prvej inštancie so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami nevysporiadal a tiež absentuje myšlienkový postup súdu v odôvodnení rozhodnutia. Z týchto dôvodov navrhuje rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. K odvolaniu žalovaného 1/ sa písomne dňa 9.8.2018 vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že interné účty komerčnej banky, na ktorých bolo evidované príslušenstvo pohľadávky do podania žaloby, žalobca uvádza, že toto príslušenstvo nebolo žalobcovi priznané a žalobca sa proti tomuto rozhodnutiu neodvolal, preto námietku žalovaného 1/ v podanom odvolaní vyhodnotil za irelevantnú. Naopak úroky priznané rozsudkom predstavujú podľa názoru žalobcu úroky z omeškania z istiny úveru od podania žaloby do zaplatenia. Tieto úroky boli riadne dohodnuté v zmluve o úvere a všeobecných úverových podmienkach a podľa názoru žalobcu boli riadne preukázané predloženými zmluvami. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o úroky z omeškania, predstavuje výška 25 % ročne podľa názoru žalobcu primeranú výšku, ktorá je pre úroky z omeškania obvyklá aj v iných bankách a teda ju je možné považovať za primeranú i v tomto prípade. Pokiaľ sa týka istiny, z ktorej boli úroky z omeškania priznané, táto bola priznaná právoplatným rozsudkom a teda nie je možné namietat neoprávnenosť požiadavky na úhradu úrokov z omeškania z uvedenej čiastky. Z týchto dôvodov považuje žalobca odvolanie žalovaného za nedôvodné a navrhuje, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

24. K vyjadreniu žalobcu sa písomne, dňa 5.10.2018 vyjadril žalovaný 1/, ktorý uviedol, že vyjadrenie žalobcu je bez právneho významu v tomto spore, zotrváva na svojom stanovisku, že žalobca svoje nároky čo do žalovaných úrokov, resp. úrokov z omeškania riadne, hodnoverne a spoľahlivo nešpecifikoval a nekonkretizoval. Zotrváva na svojom stanovisku o potrebnosti znaleckého dokazovania, ktoré by v tomto smere preukázalo dôvodnosť tvrdenia žalovaného o neprimeranosti úrokov. Poukázal tiež na skutočnosť, že predmetný spor sa vedie od roku 1995, a preto má za to, že v prípade, ak by tento spor bol súdom vedený zákonným spôsobom nebol by žalovaný zaviazaný na zaplatenie úrokov za dobu od roku 1995 do roku 2018 za obdobie 23 rokov, čo predstavujú úroky vo výške 575 %. V ostatnom zotrváva na svojom predchádzajúcom stanovisku.

25. K vyjadreniu žalovaného 1/ zo dňa 5.10.2018 sa žalobca nevyjadril.

26. Odvolací súd konštatuje, že konanie na súde prvej inštancie sa viedlo aj za účinnosti zákona číslo 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, súd prvej inštancie však rozhodol a o odvolaní rozhodoval odvolací súd už po nadobudnutí účinnosti zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok dňa

26.9.2019, a preto postupoval podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, s poukazom na § 470 ods. 1 podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) [§ 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 C. s. p.), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné v časti zrušiť.

28. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že súd prvej inštancie nedostatočným spôsobom objasnil svoje rozhodnutie. V napadnutom rozhodnutí neuviedol zrozumiteľne a presvedčivo, aký je rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo zmluvný úrok vo výške 25 % ročne zo sumy 985.000,- Kč od 13.12.1995 do zaplatenia patrí žalobcovi aj po zosplatnení úveru. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie k tejto spornej otázke odôvodnil výlučne poukazom na skutočnosť, že žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie dohodnutých úrokov 25 % ročne podľa čl. 8 zmluvy o úvery a článku VI. všeobecných úverových podmienok.

29. V danom prípade je nesporná samotná výška základu, t. j. istiny vo výške 985.000,- Kč, z ktorej by mali byť priznané úroky, resp. úroky z omeškania, nakoľko o tejto časti nároku už bolo právoplatne v konaní rozhodnuté. Sporná zostáva len otázka priznaného úroku, ktorý súd prvej inštancie bez ďalšieho priznal vo výške 25 % ročne z uvedenej sumy odo dňa 13.12.1995 do zaplatenia bez toho, aby dôsledne uviedol úvahu a poukázal na príslušné zákonné ustanovenia, na základe ktorého k tomuto záveru dospel.

30. Nespreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia vyplýva už aj zo samotnej skutočnosti, že samotný žalovaný 1/ zastúpený splnomocneným právnym zástupcom nevie špecifikovať, na úhradu akých úrokov bol v napadnutom rozsudku zaviazaný. Uvádza, že bol zaviazaný na úhradu úrokov, resp. úrokov z omeškania. Žalobca v podanom vyjadrení zo dňa 9.8.2018 k odvolaniu žalovaného naopak uvádza, že úroky priznané rozsudkom predstavujú úroky z omeškania. Podľa doposiaľ ustálenej súdnej praxe veriteľ má právo na zaplatenie dohodnutého úroku do dňa, kedy prehlásil úver za predčasne splatený s tým, že po tomto termíne žalobcovi nevzniká právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba úroku z omeškania, v súlade s príslušnými ustanoveniami obchodného zákonníka. Pokiaľ sa súd prvej inštancie chcel odchyliť od tejto ustálenej súdnej praxe mal uviesť, na základe akých právnych úvah k tomuto záveru dospel.

31. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného 1/, ktorý považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti za nesprávne a nedostatočne odôvodnené. Súd prvej inštancie nedal náležitú odpoveď na kľúčovú otázku v spornej veci, t. j. absentuje riadne a presvedčivé odôvodnenie priznaného nároku. Povinnosť súdu svoje rozhodnutie náležite odôvodniť je jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

32. Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti dospel k záveru, že tieto kritéria pre odôvodnenie rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 C. s. p. napadnutý rozsudok nespĺňa a jeho odôvodnenie nezodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

33. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil, Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, napadnutý rozsudok v jeho napadnutej časti, podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c/ zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

34. Podľa § 396 ods. 3 C. s. p. o náhrade trov konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

35. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).